

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui

*Florea Veaceslav xxxxx, născut la
xxxx, originar și locuitor al s.xxx, r-nul
xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 01.02.2019 - 24.05.2019;

instanța de apel: 14.06.2019 - 18.09.2019;

instanța de recurs ordinar: 15.11.2019 – 03.11.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 24 mai 2019 inculpatul Florea Veaceslav a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Florea Veaceslav pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, inculpatul Florea Veaceslav, la data de 02 aprilie 2015, în jurul orelor 21:00 - 22:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timp ce se afla în curtea gospodăriei situată în sat. Cărpineni, raionul xxxxx, str. xxxx, în scopul sistării activității de serviciu în interesul său, încălcând vădit prevederile art. 15 din Constituția Republicii Moldova, care stipulează că cetățenii Republicii Moldova beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea, și dispozițiile art. 25 alin. (4) al Legii nr. 320 din 27.12.2012 „cu privire la Poliție și statutul polițistului”, care prevede că cerințele polițistului și acțiunile întreprinse de el în exercițiul funcțiunii se prezumă a fi legitime atât timp cât, în condițiile și

ordinea prevăzute de lege, nu se stabilește contrariul, intenționat a aplicat violența nepericuloasă pentru viață sau sănătate față de colaboratorul de poliție al IP Hîncești Croitoru Sergiu, care în baza art. 123 alin. (2) din Codul Penal, precum și în temeiul art. 31 alin. (3) al Legii „cu privire la Poliție și statutul polițistului”, este persoană publică (funcționar public cu statut special), adică persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public, și care, în conformitate cu obligațiunile de serviciu, prin prisma art. 43 al Legii „cu privire la Poliție și statutul polițistului”, în baza informației telefonice făcută la „902” de către Croitoru Ana, s-a deplasat la fața locului pentru a curma acțiunile violente și antisociale admise în aceeași seară de către Florea Veaceslav în privința vecinilor săi Croitoru Ana, Croitoru Teodor și Croitoru Constantin, acțiuni manifestate față de polițist prin intenția de a-i cauza vătămări corporale cu un cuțit, prin lovituri aplicate peste diferite părți ale corpului și prin încăierare.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Florea Veaceslav au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după semnele calificative aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procurorul Procuratura r-nul Hîncești, Veaceslav Sturzu prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie menținută condamnarea inculpatului Florea Veaceslav în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, aplicându-i o pedeapsă în temeiul sancțiunii acestei legi, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani în penitenciar de tip semiînchis, cu executarea reală a pedepsei închisorii.

- procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Valentina Bradu prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Florea Veaceslav să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal și a-i stabili pedeapsa inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea apelului declarat, procurorul în Procuratura r-nul Hîncești, Veaceslav Sturzu a invocat că:

- deși instanța de fond a constatat cu certitudine vinovăția lui Florea

Veaceslav, acuzarea consideră că sentința este criticabilă din motivul blândeții pedepsei stabilite;

- la stabilirea mărimii pedepsei cu închisoarea, instanța de judecată nu a dat o apreciere juridică corespunzătoare circumstanțelor în care a fost comisă infracțiunea (aplicarea cuțitului și a armei de vânătoare) și în special - persoana făptuitorului (nu se caracterizează pozitiv la locul de trai, a săvârșit fapta aflându-se în stare de ebrietate);

- nu a fost estimată corespunzător lipsa cărorva circumstanțe atenuante și prezența circumstanței agravante: săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art.24;

- nu s-a ținut cont nici de argumentele părții vătămate potrivit cărorva, urmare a acțiunilor ilegale ale lui Florea Veaceslav, tot în baza sesizării acestuia a fost pornită o cauză penală pe fapta prevăzută la art. 1661 Cod Penal, iar într-un final Croitoru Sergiu a fost achitat de sub învinuirea respectivă;

- instanța de judecată nu a dat o apreciere obiectivă, nu a luat în considerație persoana celui vinovat, modalitatea de comitere a infracțiunii, comportamentului inculpatului. Toate aceste momente determină necesitatea emiterii unei decizii de condamnare a inculpatului, cu aplicarea unei pedepse cu închisoarea mai aspră și dispunerea executării reale a acesteia, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică fără suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii;

-prin executarea reală a pedepsei închisorii, urmează a fi restabilită echitatea socială și în special prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni din partea inculpatului;

- acuzarea e de părerea că, în această speță, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii și neaplicarea pedepsei complementare, se influențează în mod negativ asupra felului în care societatea percepe gradul de restabilire a echității sociale prin actul de justiție, iar reacția coercitivă a statului ca fiind una defectuoasă și ineficientă.

3.2. În motivarea apelului declarat, procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Valentina Bradu a invocat că:

-studiul materialelor cauzei penale în coraport cu sentința contestată și motivele invocate în cererea de apel a procurorului Veaceslav Sturzu, au relevat temeuri de casare totală a sentinței pronunțate, ori apelantul nu a atras atenție că instanța de fond a recalificat acțiunile lui Florea Veaceslav Serghei din art. 349 alin. (1¹) Cod Penal în baza art. art. 27, 349 alin. (1¹) Cod Penal;

- s-a constatat necesar a declara apel suplimentar în prezenta cauză

penală, inclusiv prin prisma contrapunerii solicitărilor expuse materialelor cauzei penale și probelor administrate;

- instanța de fond a ignorat probele legal administrate de către organul de urmărire penală și nu a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, de aceea la pronunțarea sentinței greșit a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. art. 27, 349 alin. (1¹) Cod penal;

- din împrejurările constatate și totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost cercetate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, nu au fost corect apreciate, astfel fiind pronunțată o sentință neîntemeiată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2019, au fost admise apelurile declarate de acuzatorii de stat, procurorul în Procuratura r-nul Hîncești, Veaceslav Sturzu și de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Valentina Bradu împotriva sentinței Judecătorei Hîncești, sediul Central din 24 mai 2019. S-a casat integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Florea Veaceslav Serghei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă cu închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, obligându-l ca în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță și cercetate și verificate în instanța de apel, a constatat în conformitate cu art. 385 alin. (1), pct. 1)-14) Cod procedură penală că, inculpatul Florea Veaceslav, la data de 02.04.2015, în jurul orelor 21:00 - 22:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timp ce se afla în curtea gospodăriei situată în sat. Cărpineni, raionul Hîncești, strxxxxx, în scopul sistării activității de serviciu în interesul său, încălcând vădit prevederile art. 15 din Constituția Republicii Moldova, care stipulează că cetățenii Republicii Moldova beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea, și dispozițiile art. 25 alin. (4) al Legii nr. 320 din 27.12.2012 „cu privire la Poliție și statutul polițistului”, care prevede că cerințele polițistului și

acțiunile întreprinse de el în exercițiul funcțiunii se prezumă a fi legitime atît timp cît, în condițiile și ordinea prevăzute de lege, nu se stabilește contrariul, intenționat a aplicat violența nepericuloasă pentru viață sau sănătate față de colaboratorul de poliție al IP Hîncești Croitoru Sergiu, care în baza art. 123 alin. (2) din Codul Penal, precum și în temeiul art. 31 alin. (3) al Legii „cu privire la Poliție și statutul polițistului”, este persoană publică (funcționar public cu statut special), adică persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public, și care, în conformitate cu obligațiunile de serviciu, prin prisma art. 43 al Legii „cu privire la Poliție și statutul polițistului”, în baza informației telefonice făcută la „902” de către Croitoru Ana, s-a deplasat la fața locului pentru a curma acțiunile violente și antisociale admise în aceeași seară de către Florea Veaceslav în privința vecinilor săi Croitoru Ana, Croitoru Teodor și Croitoru Constantin, acțiuni manifestate față de polițist prin intenția de a-i cauza vătămări corporale cu un cuțit, prin lovituri aplicate peste diferite părți ale corpului și prin încăierare.

Instanța de apel a desprins că prima instanță în urma audierii acuzatorului de stat, a apărătorului, inculpatului, părții vătămate și ținând cont de declarațiile părții vătămate Croitoru Sergiu și declarațiile martorului Tulbu Victor, precum și de probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, a recalificat acțiunile inculpatului Florea Veaceslav din prevederile art. 349 alin. (1¹) Cod penal în baza art. art. 27, 349 alin. (1¹) Cod penal– tentativă la aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

Instanța de apel a constatat că acțiunile infracționale ale inculpatului Florea Veaceslav au fost corect încadrate juridic de către acuzatorul de stat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, iar ulterior, greșit recalificate de către prima instanță în baza art. art. 27, 349 alin. (1¹) Cod penal, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit faptul că inculpatul Florea Veaceslav a comis infracțiunea imputată, și că acțiunile acestuia se încadrează în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal– aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

Instanța de apel în urma verificării probelor, a constatat că argumentele procurorului cu privire la vinovăția inculpatului Florea

Veaceslav, invocate în apelul suplimentar depus împotriva sentinței atacate sunt fondate, deoarece instanța de fond a dat o apreciere eronată situației de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești și greșit a recalificat faptele inculpatului în baza art. art. 27, 349 alin. (1¹) Cod penal.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a considerat că Florea Veaceslav în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, așa după cum a fost înaintată învinuirea inculpatului, a menționat că articolul 349 alin. (1¹) Cod penal stabilește răspunderea penală pentru aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane, precum și aceleași acțiuni aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

Instanța de apel a considerat că, victima infracțiunii este colaboratorul de poliție Inspectoratului de Poliție Hîncești, Croitoru Sergiu. Latura obiectivă a infracțiunii constă în aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanelor menționate în legătură cu exercitarea funcțiilor de serviciu sau obștești, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor. Pentru tragerea la răspundere penală este suficient ca inculpatul să fi săvârșit una dintre acțiunile enumerate.

Instanța de apel a notat că, inculpatul Florea Veaceslav a realizat latura obiectivă a infracțiunii incriminate prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea părții vătămate Croitoru Sergiu în scopul sistării activității lui de serviciu și în legătură cu participarea acestuia la prevenirea ori curmarea acțiunilor inculpatului. Infracțiunea menționată, conform laturii subiective, este săvârșită doar în formă de intenție directă.

Instanța de apel a stabilit că organul de urmărire penală a încadrat just faptele inculpatului Florea Veaceslav în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiind întrunite toate semnele componentei de infracțiune respective.

Instanța de apel a notat că în practica judiciară s-a relevat că prin „violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei” în sensul articolului 349 alin. (1¹) Cod penal se înțelege „provocarea intenționată a leziunilor corporale care nu au avut drept urmare nici dereglarea sănătății, nici pierderea capacității de muncă, ori aplicarea intenționată a loviturilor sau comiterea altor acțiuni violente care au cauzat o durere fizică, dacă nu au creat pericol pentru viața și sănătatea victimei” (deciziile Colegiului

penal al Curții Supreme de Justiție din 14 martie 2018, din dosarul nr. 1ra-511/2018, și din 9 noiembrie 2016, din dosarul 1ra1786/2016).

Instanța de apel a reținut că inculpatul Florea Veaceslav la data de 02 aprilie 2015, acțiunile infracționale ale inculpatului Florea Veaceslav au fost îndreptate nemijlocit către colaboratorul de poliție Croitoru Sergiu, care se afla în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, deplasându-se pe adresa unde locuia inculpatul Florea Veaceslav, la o chemare efectuată de Croitoru Ana, care s-a plâns pe comportamentul lui Florea Veaceslav că a fost amenințată cu arma, astfel după cum rezultă din declarațiile martorilor Croitoru Ana, Croitoru Teodor, Croitoru Constantin, dar și din informația telefonică din 02.04.2015 în care Croitoru Ana menționează că a avut un conflict cu vecinul ei Florea Veaceslav.

Instanța de apel a notat că, acest fapt a fost probat în cadrul cercetării judecătorești prin declarațiile părții vătămate Croitoru Sergiu care a indicat că încercând să-l liniștească pe Florea Veaceslav, acesta l-a apucat de piept și a fost tras în direcția curții casei sale, totodată, inculpatul a aplicat în direcția sa o lovitură cu cuțitul care se afla în mâna stângă în regiunea abdomenului, însă personal i-a blocat lovitura acestuia cu mâna în care ținea mapa. La solicitările și rugămințile sale adresate lui Florea Veaceslav ca să se liniștească, el nu a reacționat, s-a năpustit asupra sa încercând să-l lovească cu pumnul și picioarele în diferite părți ale corpului, însă personal i-a blocat loviturile cu ajutorul mapei, totuși i-au fost aplicate câteva lovituri peste picioare, umeri și mâni. Apoi Florea Veaceslav l-a apucat de piept (uniforma) ultimul fiind în stare de ebrietate l-a tras peste el jos, în acel moment a încercat să se elibereze din mâinile lui Florea Veaceslav și încerca să ajungă la arma de foc.

Instanța de apel a reținut că declarațiile părții vătămate Croitoru Sergiu coroborează cu declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, și anume cu declarațiile martorilor Croitoru Teodor, Croitoru Constantin care au confirmat că inculpatul Florea Veaceslav l-a apucat pe Croitoru Sergiu de piept și l-a tras în ogradă dorind să-l lovească cu cuțitul, însă Croitoru Sergiu avea o mapă de piele, de culoare neagră și se apăra cu ea de lovitură. Atunci Florea Veaceslav a scăpat cuțitul jos, lângă târâșul porții, care a fost ridicat de martorul Croitoru Teodor și predat poliției. După aceasta au auzit cum Florea Veaceslav îl numea pe Croitoru Sergiu cu cuvinte foarte urâte, menționând „acum ești la mine în ogradă și fac cu tine ce vreau”.

Instanța de apel a constatat că declarațiile părții vătămate Croitoru Sergiu coroborează cu declarațiile martorului Croitoru Ana care a indicat că a văzut cum Florea Veaceslav l-a tras pe Croitoru Sergiu în curtea casei sale, apucându-l de haine din regiunea pieptului. Personal l-a auzit pe

Florea Veaceslav cum s-a exprimat „eu am procurorul meu, eu nu mă tem”, însă polițistul Croitoru Sergiu îi zicea să se calmeze, că îi va întocmi proces-verbal. Apoi, s-au deschis porțile cele mari de la ograda lui Florea V. și ieșea cu spatele Croitoru Sergiu și din urmă venea Florea Veaceslav care era cu scurta deschisă, iar pantalonii și scurta era murdară.

Instanța a notat că sunt și declarațiile martorului Tulbu Victor, care sunt în coroborare cu declarațiile martorilor Croitoru Teodor, Croitoru Constantin și Croitoru Ana, astfel, martorul declarând că a văzut cum Florea Veaceslav l-a apucat pe Croitoru Sergiu de haine și l-a tras în ogradă. Arma ultimul a aruncat-o, a văzut inclusiv cum Florea Veaceslav a dat cu cuțitul în polițist în regiunea burtei, însă ultimul s-a apărat cu mapa din mână, apoi a căzut jos cuțitul de la Florea Veaceslav din mână în regiunea porții. Respectiv, în timp ce se aflau în curtea casei a lui Florea Veaceslav, acesta s-a luat la bătaie cu polițistul Croitoru Sergiu prin aplicarea față de acesta a loviturilor cu palmele, mâinile și picioarele, iar polițistul se apăra.

Instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului Florea Veaceslav au fost consumate din momentul aplicării violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea părții vătămate Croitoru Sergiu, or, concluziile instanței de fond precum că „inculpatul Florea Veaceslav a aplicat asupra polițistului Croitoru Sergiu o lovitură, însă partea vătămată, cu mapa de culoare neagră pe care o deținea în mână a blocat lovitura inculpatului cu cuțitul și acesta a căzut jos” nu poate fi apreciată ca fiind o „tentativă de infracțiune”, deoarece în sensul art. 349 alin. (1¹) Cod penal, aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate nu are drept urmare nici dereglarea sănătății, nici pierderea capacității de muncă, ori aplicarea intenționată a loviturilor sau comiterea altor acțiuni violente care au cauzat o durere fizică, dacă nu au creat pericol pentru viața și sănătatea victimei.

Instanța de apel a conchis că acțiunile infracționale comise de inculpatul Florea Veaceslav, și anume de aplicare a violenței față de colaboratorul de poliție Croitoru Sergiu nu s-au soldat cu dereglarea sănătății, nici pierderea capacității de muncă și nu au creat pericol pentru viața și sănătatea victimei, dar cu toate acestea, reieșind din construcția juridico-penală a normei penale incriminate inculpatului, infracțiunea a fost consumată, or, inculpatul a aplicat violența nepericuloasă pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu.

Instanța de apel a concluzionat că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Florea Veaceslav nu echivalează cu achitarea ultimului de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblul lor, din

punct de vedere al coroborării, dovedesc vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a constatat cu certitudine în baza materialelor dosarului penal că inculpatul Florea Veaceslav a comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Instanța de apel și-a întemeiat decizia de condamnare a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate atât în baza probelor administrate de către acuzatorul de stat, care au fost cercetate și examinate atât în cadrul primei instanței, cât și în instanța de apel, cât și cu concursul analizei faptului dacă condamnarea este justificată, „în afara oricăror dubii rezonabile” (hotărârea Curții Europene a 22 Drepturilor Omului pronunțată în cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978).

Instanța de apel la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Florea Veaceslav pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod Penal.

Instanța de apel a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, astfel reținând faptul că inculpatul Florea Veaceslav nu a recunoscut vina în comiterea faptei infracționale incriminate acestuia că, dânsul a comis o infracțiune mai puțin gravă, careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, dar a fost stabilită circumstanța agravantă comiterea infracțiunii în stare de ebrietate va aplica inculpatului Florea Veaceslav pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel ținând cont de faptul că inculpatul Florea Veaceslav anterior nu a fost atras la răspundere penală și are un copil minor la întreținere a considerat că izolarea inculpatului de societate nu este o măsură echitabilă și necesară într-o societate democratică, iar izolarea inculpatului de societate în aceste împrejurări nu ar fi concordantă cu scopul legii penale de restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului.

instanța de apel a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea inculpatului Florea Veaceslav ca în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de apel a respins solicitarea acuzatorilor de stat privind stabilirea inculpatului Florea Veaceslav a unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a pedepsei, menționând că la stabilirea

pedepsei în privința inculpatului, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a respins argumentele acuzatorului de stat privind aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, deoarece pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Florea Veaceslav anterior nu a fost judecat, a comis o infracțiune mai puțin gravă, are la întreținere un copil minor, la locul de trai se caracterizează satisfăcător.

5. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2019, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina prin care, invocând în calitate de temei pentru recurs ordinar prevederile **art. 427 alin.(1) pct. 6), 10 Cod de procedură penală**, a solicitat casarea parțială a deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare;

5.1 În motivarea recursului ordinar procurorul a invocat că:

- instanța de fond și apel s-au limitat doar la descrierea prevederilor art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, fără a face referire la argumentele care au servit la invocarea acestor temeiuri, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a ignorat și prevederile art. 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Cod penal;

- concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei;

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, să

caseze total sau parțial hotărârea atacată, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Din dispoziția legală menționată mai sus rezultă că, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel și de fond, inclusiv și să le caseze parțial, în cazul constatării comiterii erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

În recursul declarat, procurorul invocă de drept temeiurile de casare stipulate la pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că autorul acestuia își exprimă dezacordul cu aplicarea nejustificată de către instanțele de fond la pedeapsa stabilită a prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, considerând eronată o astfel de soluție, deoarece este neproportională circumstanțelor stabilite la caz, fiind una prea blândă, care nu atinge scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea persoanei vinovate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și de către alte persoane.

Analizând hotărârea atacată și adoptată de instanța ierarhic inferioară sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei, în prezenta speță, Colegiul consideră că, soluția instanței de apel în latura stabilirii modului de executare a pedepsei este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de dispoziția alin. (1) art. 75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Este important de accentuat că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse,

pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, Colegiul menționează că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente de ordin legal sau faptic.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

În prezenta cauză supusă judecării, se atestă că inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Din conținutul părții descriptive a deciziei instanței de apel, la capitolul stabilirii tipului și termenului pedepsei inculpatului, s-a ținut cont că potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, fapta prejudiciabilă comisă de ultimul constituie o infracțiune mai puțin gravă, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, circumstanță agravantă s-a stabilit comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, fiindu-i stabilită ultimului pedeapsă stabilită de art. 349 alin. (1¹) Cod penal – 2 ani închisoare. Potrivit art. 90 Cod penal, pedeapsa numită fiind suspendată pe un termen de 2 (doi) ani.

În speța dată, instanța de apel a statuat, luând în considerație natura infracțiunii comise, precum și conglomeratul de circumstanțe constatate, că este inoportun și neproporțional de a aplica executarea reală a pedepsei cu închisoare pentru inculpat, astfel că alegațiile procurorului au fost respinse în acest sens, și ca urmare constatată incidența la caz a aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Studiind minuțios lucrările dosarului, în raport cu concluziile instanței de apel, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța ierarhic inferioară, la adoptarea soluției în partea stabilirii modului de executare a

pedepsei inculpatului, nu a ținut cont de toate criteriile de individualizare a pedepsei și nefondat a conchis aplicarea în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal.

Instanța de recurs notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, Colegiul notează că, în textul art. 90 alin. (1) Cod penal, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme, atunci când este evidentă inconsistența aplicării acestor prevederi.

Îndeplinirea condițiilor de lege, poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei, prevăzute de art. 90 Cod penal, se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

În viziunea Colegiului penal lărgit, circumstanțele cauzei impun numirea inculpatului a pedepsei privative de libertate cu executarea în penitenciar, pe când instanța de apel insuficient a abordat condițiile ce vizează gravitatea infracțiunii, pericolul social al acesteia, consecințele survenite, personalitatea făptuitorului, eronat concluzionând asupra oportunității numirii pedepsei cu închisoare, fără executarea reală a acesteia.

În susținerea raționamentelor sale, instanța de recurs notează că, potrivit lucrărilor dosarului, inculpatul, a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

În opinia instanței de recurs, nu a fost abordat suficient de către instanțele de fond la individualizarea modului de executare a pedepsei este mențiunea instanței precum că, scopul pedepsei poate fi atins fără

executarea acesteia. La acest capitol, instanța de recurs, ținând cont de natura infracțiunii comise de inculpat, consideră că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în prezenta speță, nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal și anume restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Colegiul penal lărgit, apreciază ca temeinice argumentele invocate de către recurent în recursul ordinar, iar concluzia instanței de apel privind posibilitatea aplicării pedepsei cu suspendare, potrivit prevederilor art.90 Cod penal, fiind una eronată și neîntemeiată.

Astfel, instanța de recurs, consideră necesar de a stabili inculpatului Florea Veaceslav, pentru infracțiunea comisă, pedeapsa cu închisoare, fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Colegiul consideră necesar de a menționa că nu se va considera faptul că, prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului, deoarece ca agravare a situației condamnatului se subînțelege situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsa prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuă, situații de învinuire care esențial, după circumstanțe reale, diferă de cea de la început sau orice altă modificare a învinuirii, ce afectează dreptul inculpatului la apărare, întrucât prin excluderea art. 90 Cod penal, instanța de recurs schimbă modul de executare a pedepsei numite către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare constatând neîntrunirea condițiilor pe aplicare a acesteia.

În temeiul celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, recursul declarat de procuror cu privire la schimbarea modului de executare a pedepsei urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței și deciziei, în această parte, rejudecând cauza și pronunțând o nouă hotărâre, prin care va fi exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, casează decizia Colegiului

penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2019 și sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 24 mai 2019, în cauza penală în privința lui *Florea Veaceslav xxxxx*, în partea modului de executare a pedepsei, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre, prin care se exclude aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Florea Veaceslav xxx, se consideră condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, la 2 (doi) ani, închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoare stabilite lui *Florea Veaceslav xxx*, urmează a fi calculat *din momentul reținerii*.

Celelalte dispoziții ale deciziei atacate pronunțate în cauză, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena